

Hvis der kommer 15 eller 20 andre med i folketingsgruppen hos Dansk Folkeparti, betyder det da, at hver enkelt får mindre indflydelse, ikke sandt? Det er da logik for perlehøns.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg var nødt til at lette mit hjerte med hensyn til min barndoms fortabelser.

Jeg forstår det her med, at det skal være effektivt, og at man gerne vil have en udvidelse og helst også med Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet osv. Det er jo et legitimt synspunkt, men hvordan kan det så være, at man ud over det accepterer, at et hav af områder nu bliver underlagt flertalsafgørelser?

Jeg bemærkede, at hr. Holger K. Nielsen omtalte udenrigspolitikken. Der går jeg ud fra, at hr. Holger K. Nielsen er bekendt med, at man i artikel 300, 2, litra c, bl.a. lægger op til flertalsafgørelser om udenrigspolitikken. Det er da et meget, meget stort problem. Det vil betyde, at Danmark på det her centrale område kan komme i et demokratisk mindretal, og det harmonerer meget, meget dårligt med mine erindringer om hr. Holger K. Niensens kamp for demokratiet tilbage i 1992.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

For det første er der tale om meget begrænsede områder, hvor der kan blive flertalsafgørelse om den fælles udenrigspolitik.

For det andet anser jeg George W. Bush for at være et større problem for det danske demokrati end EU. Det er derfor, det er vigtigt, at man kan træffe beslutninger, som kan agere modvægt til den amerikanske dominans. Derfor er vi ikke modstandere af flertalsafgørelser, heller ikke om udenrigspolitikken.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg har endnu tre, der har bedt om korte bemærkninger. Det er hr. Rune Lund, hr. Frank Aaen og hr. Per Clausen. Først hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Ordførerens bekymring for, hvad der skal ske efter et nej, deles ikke af den europæiske venstrefløj. Her snakker jeg selvfølgelig om den del af den europæiske venstrefløj, som ligger til venstre for socialdemokraterne i Europa. Der er bil-

ledet jo meget, meget klart og entydigt, nemlig et massivt flertal for et nej til EU-forfatningen.

Det skyldes tre ting: For det første vil den skabe mere marked med mere privatisering og udlicitering og dårligere velfærd. For det andet vil den skabe mere militarisme, og for det tredje vil den skabe mere bureaukrati og mindre demokrati, altså mere magt til virksomhederne og deres lobbyistgrupper i Bruxelles.

Der må vi jo bare konstatere, at der er SF tolt isoleret på den europæiske venstrefløj. SF har ingen venner. De har alle sammen forladt SF. De vil anbefale et nej, for de mener nemlig, at et nej kan være med til at skabe et andet Europa, et socialt, et grønt og et bæredygtigt og demokratisk Europa, og at det er den mulighed, vi får ved at stemme nej. Så tager vi et skridt den anden vej, et skridt, der ikke er i den forkerte retning.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der var mange spørgsmål her.

Sandheden er jo, at det, venstrefløjens nej går på, og det er også den venstrefløj, der ligger til venstre for socialdemokraterne, f.eks. det franske kommunistparti, er, at der er for lidt harmonisering på skattepolitikken, på det sociale område og på velfærdspolitikken. Man vil have en social union. Det er det stik modsatte af, hvad Enhedslisten vil.

Det er derfor, jeg spørger, hvordan Enhedslisten kan forestille sig, at et nej kan føre til en bedre traktat, når nu Enhedslisten vil noget, der er vidt forskelligt fra det, som de franske kommunister og de franske socialister, der vil sige nej, vil. Hvordan kan man forestille sig, at man kan få en bedre traktat, når hovedvægten i nejbevægelsen er de britiske toryer, de britiske konservative og højrefløjens folk rundt omkring i Europa?

En stor del af den franske modstand går på, at den her traktat er for britisk. De mener, at briterne har fået for meget. Kan det være Enhedslistens politik at støtte den franske venstrefløj i, at briterne har fået for meget i den her traktat?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg kender udmærket den franske venstrefløj, og det er meget fornuftigt og meget positivt, hvad der sker på den franske venstrefløj, for der er nemlig en meget, meget progressiv og en meget,